

NNCZ *Dichtbij*

editie 36 jaargang 11 lente 2026

NNCZ

Vernieuwing –
inspiratie en
voortgang
bij de NNCZ

Nieuwe generatie
in de zorg

Samen met
de buurt

Zam-Sam
hulpmiddelenkoffer

Voorwoord

Voorjaar 2026

Op de dag dat ik dit voorwoord schrijf, breekt het voorjaar uit. Eén dag en dan is het weer gebeurd. We moeten niet alles willen, natuurlijk.

Zo'n dag die ons wakker maakt uit de winterslaap, zo'n eerste belletje: 'Hallo, het voorjaar komt eraan. Opletten allemaal!'

Op zo'n dag ben ik blij en kijk ik zowat de krokussen de grond uit. Het begin van iets nieuws, de natuur wordt langzaam wakker. Straks komt er een sluier van lichtgroen over de bomen en struiken, kleine sprietjes groen komen boven de grond. En de vogels... De vogels! Ik hoorde ze afgelopen dagen alweer vroeg in de ochtend! De eerste tekenen zijn er, mensen: een nieuw leven breekt aan!

Ieder jaar opnieuw denk ik aan het eind van de winterperiode: komt er nou nooit een eind aan die lange, donkere dagen, aan die kou? In januari was ik bij familie in Zeeland en daar was het al voorjaar. Daar stonden de eerste plantjes al tien centimeter boven de grond. Hier, in het noorden, lag nog sneeuw in de tuin en ijs in de sloot. Onderweg naar huis zagen we de thermometer in de auto dalen richting het vriespunt. Ons humeur daalde mee. Nog maar even volhouden dan...

En dan is er toch altijd die belofte dat het ook hier beter wordt, dat het lichter wordt, dat het warmer wordt. Het nieuwe seizoen breekt binnenkort aan, staat te trappelen om binnen te komen. Nog even volhouden. We zijn er nog niet, maar het komt eraan. Echt!

Ik wens u allen een fantastisch en hoopvol voorjaar (en mezelf ook, want die krokussen: ik heb ze gemist).

*Bothilde Buma
Bestuurder NNCZ*

Inhoudsopgave

- 2 Voorwoord
- 3 Column cliëntenraad
- 4 Update cliëntenraad en gebiedsraden
- 5 In gesprek met bestuurder
Bothilde Buma
- 6 Samen met de buurt:
Henny de Wit & Warrie Kemkers –
buurtgenoten van woonzorgcentrum
De Borgstee in Vledder
- 8 Tips van TZA Drenthe-Groningen:
slimme hulpmiddelen voor dagelijks
gebruik
- 9 Even voorstellen: Dagmar Schoemaker
- 10 De nieuwe generatie in de zorg
- 11 Muziek in de zorg
- 12 Activiteiten bij de NNCZ
- 16 Even voorstellen:
mevrouw Annie Hoekstra
- 18 Zam-Sam: van bewustwording naar
doen
- 20 Mark Tuit: de inwoner centraal bij DOS
- 22 NNCZ Duurzaam
- 24 De NNCZ Dichtbij Puzzel
- 26 Vrijwilliger in beeld: Henny Everts

Column cliëntenraad

Cliëntenraad

Bovenste rij van links naar rechts:
Aleida Riemersma (Grijpskerk e.o.),
Anco Groote (De Weide Hoogeveen),
Dolf Dekker (Wolfsbos Hoogeveen)

Onderste rij van links naar rechts:
Alie Zoutman (Noordbroek e.o.),
Anne Mieke Vermeulen (Vledder e.o.),
Lammie Schuiling (Haren e.o.),
Lubbert Vaartjes (Krakeel Hoogeveen),
Bé Uiterwijk-Winkel (Hollandscheveld e.o., voorzitter CR)

Stap voor stap bijdragen aan vernieuwing

Vernieuwing en vooruitgang klinken misschien groot, maar in de dagelijkse praktijk van de NNCZ zitten ze vaak in kleine dingen: een goed gesprek, een slimme aanpassing, een innovatief idee. Ook de cliëntenraad is steeds in beweging, met aandacht voor wat goed gaat en nieuwsgierigheid naar wat beter kan.

Vernieuwing betekent ook dat - op dit moment - de samenstelling van de cliëntenraad aan het veranderen is. Er wordt afscheid genomen van betrokken leden die zich jarenlang met toewijding hebben ingezet voor de belangen van de cliënten. Tegelijkertijd dienen zich nieuwe leden aan. Dat zorgt voor frisse perspectieven en hernieuwde energie. Ook binnen de gebiedsraden zijn nieuwe gezichten verwelkomd. Zo blijft de verbinding met de praktijk sterk en blijft de stem van cliënten uit verschillende dorpen en wijken goed vertegenwoordigd.

Met deze vernieuwde groep wordt er gewerkt vanuit de speerpunten Samenwerken en Verdiepen. Binnen die speerpunten geven een aantal aandachtsvelden richting aan de inzet van de cliëntenraad: contact met de achterban, zorgtechnologie, de positie van de gebiedsraden, eten & drinken en de kwaliteit van zorg.

Juist hier raken vernieuwing en het dagelijks leven elkaar. Hoe kan technologie helpen om zelfstandigheid te vergroten? Hoe kan een gezamenlijke maaltijd een fijn moment van samenzijn worden? En hoe zorgen we ervoor dat cliënten en naasten zich gehoord voelen? Door samen te blijven praten, luisteren en leren, proberen we daar stap voor stap aan bij te dragen.

Voor de cliëntenraad betekent vooruitgang niet "het tempo opvoeren", maar met zorg en aandacht blijven kijken naar wat mensen nodig hebben. Zo werken we, samen met cliënten, naasten en medewerkers, aan een toekomst waarin goede zorg en menselijk contact hand in hand blijven gaan.

Namens de cliëntenraad van de NNCZ,

Blanche Haverkort

Noord Nederlandse Coöperatie
van Zorgorganisaties

Leven zoals u dat wilt, dat is ons uitgangspunt. Samen met u kijken we naar de beste vorm van ondersteuning. Immers: **'Samen zijn we van waarde'**.

- Thuiszorg
- Dagbesteding/dagontmoeting
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeghuis- en verzorgingshuiszorg)
- Herstelzorg en terminale zorg

Contact

Algemene informatie
nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

Update cliëntenraad en gebiedsraden

Wist u dat ...

... de cliëntenraad en de gebiedsraad Hollandscheveld e.o. betrokken zijn bij de inzet en uitrol van het Buurtalarm in Hollandscheveld e.o. in samenwerking met Valtes, de dorpscoöperatie Hollandscheveld Verbindt en de NNCZ?

... de cliëntenraad iedere maand vergadert om mee te denken over beleid en ontwikkelingen binnen de NNCZ?

... alle dorpen en wijken waar de NNCZ werkzaam is op dit moment weer vertegenwoordigd zijn in de cliëntenraad?

... de cliëntenraad onlangs een positief advies heeft gegeven over de begroting voor 2026?

... de cliëntenraad gevraagd en ongevraagd advies mag geven over belangrijke onderwerpen?

... de cliëntenraad zich inzet om de stem van cliënten zo goed mogelijk te laten horen?

Bij de NNCZ draait alles om één vraag: hoe maken we elke dag waardevol voor onze cliënten? De cliëntenraad laat de stem van cliënten horen, zodat duidelijk wordt wat écht belangrijk is in het dagelijks leven. Dat gaat niet alleen over zorg, maar ook over contact, veiligheid en betekenis.

... de cliëntenraad meedenkt over keuzes die direct invloed hebben op het dagelijks leven in de dorpen en wijken?

Door in gesprek te blijven met cliënten, familie en medewerkers geven we hier samen vorm aan. De gebiedsraden spelen daarbij een grote rol. Binnen alle dorpen en wijken waar de NNCZ werkzaam is, is er een NNCZ gebiedsraad. Die bestaat uit cliënten, familieleden of betrokken buurtgenoten. Zij luisteren naar wat er speelt en geven advies. De gebiedsraad overlegt regelmatig met de leidinggevende en is aanwezig bij bijeenkomsten zoals familieavonden of themadagen. Zo zorgen we ervoor dat de stem van de cliënt echt meetelt.

... nieuwe ideeën en signalen uit de praktijk vaak via de cliëntenraad worden besproken met de organisatie?

Heeft u iets opgemerkt, positief of negatief? Laat het weten via de brievenbus van de gebiedsraad in de hal van elk woonzorgcentrum. Meer weten over de cliëntenraad of gebiedsraden?

Mail naar: clienraad@nncz.nl

A circular portrait of Bothilde Buma, a woman with short, curly blonde hair, wearing a blue button-down shirt. She is smiling and has her hand near her chin.

In gesprek met bestuurder Bothilde Buma

Sinds afgelopen zomer is Bothilde Buma bestuurder van de NNCZ. Een bestuurder met een duidelijke visie en een warm hart voor mensen. Vernieuwing zit voor haar niet alleen in nieuwe concepten of technologie, maar vooral in verbinding en ruimte geven aan mensen om te groeien en dingen zelf te doen.

Bothilde

“Voor alles ben ik moeder van twee volwassen zonen,” vertelt ze. Daarnaast is ze partner, zus, dochter en vriendin. Haar familie en dierbaren vormen haar grootste prioriteit. Dat vraagt soms om balanceren met een drukke bestuursrol, maar aandacht voor mensen is voor haar geen bijzaak. Het is de basis. Die manier van kijken neemt ze overal mee naar toe. “Alles wordt leuker, fijner en beter wanneer je het samen kunt doen.” Samenwerken is voor Bothilde een overtuiging die als een rode draad door haar leven en loopbaan loopt. Het gaat over elkaar iets gunnen, samen optrekken en onderweg samen iets creëren dat van iedereen is.

Mensen laten vliegen

Wat haar echt energie geeft in haar werk? Dat is zonder twijfel het zien groeien van mensen. “Als iemand vandaag iets kan wat gisteren nog niet lukte, daar kan ik intens van genieten.” Volgens Bothilde kunnen mensen tot ongekende prestaties komen wanneer ze vertrouwen krijgen in zichzelf en van anderen. Dat is ook waarom ze zo gelooft in het concept competentiegericht werken. Het idee dat je je altijd kunt blijven ontwikkelen, nieuwe dingen kunt leren en jezelf mag vernieuwen, sluit naadloos aan bij haar manier van leidinggeven. “Het geldt niet alleen voor medewerkers, maar ook voor cliënten, hun netwerk en vrijwilligers. Eigenlijk voor iedereen.”

Inclusie

Het gevoel erbij te horen en van betekenis te zijn. Dat is wat Bothilde belangrijk vindt. “Iedereen is op zijn of haar manier van waarde, ongeacht je afkomst, leeftijd, leefsituatie of noem maar op. Dit geldt dus ook voor medewerkers en cliënten. Hoe oud of beperkt je ook bent, of hoe mistig het soms in je hoofd kan zijn: je blijft waardevol. Als iemand iets voor een ander kan betekenen, hoe klein ook, wordt de samenleving daar rijker van.” Die overtuiging is sterk gevormd in haar lange loopbaan, onder andere bij het Leger des Heils. Daar zag ze van dichtbij wat uitsluiting met mensen doet, maar ook wat er gebeurt als mensen weer mee mogen doen.

De NNCZ

Hoewel Bothilde nooit bewust voor één specifieke doelgroep kiest, voelde de NNCZ direct als een organisatie die bij haar past. De missie, het eigenzinnige karakter en de trots om het net even anders te doen, en daar voorloper in te zijn, spraken haar enorm aan. “Het is een missie gedreven organisatie met vuur en overtuiging. Het bouwen aan zo’n organisatie is heel belangrijk geworden in de huidige samenleving. We staan hier echt op de schouders van reuzen.”

Die missie sluit naadloos aan bij haar eigen drijfveren: samen met de samenleving zorgen dat mensen,

ook als ze kwetsbaar zijn, zo normaal mogelijk kunnen leven en een betekenisvolle plek behouden.

Zichtbaar en benaderbaar

Als bestuurder wil Bothilde dichtbij blijven. Ze wil zichtbaar en benaderbaar zijn voor alle medewerkers, cliënten, vrijwilligers en externe partijen. Dat is geen eenvoudige opgave in een organisatie met veel locaties en ruim 1.200 medewerkers, maar wel een puzzel die ze graag aangaat. Door locatiebezoeken, meedraaien in de vakantieperiode en aanwezig zijn bij bijeenkomsten zoekt ze actief het contact.

Wat mensen van haar mogen verwachten? Richting, duidelijkheid en verbinding. “Ik wil aangeven welke kant we opgaan en waarom. Maar dat doe ik het liefst samen.”

Vernieuwing met elkaar

Kijkend naar de toekomst ziet Bothilde veel kansen in samenwerking: tussen zorg, welzijn, wonen en technologie, maar ook tussen verschillende doelgroepen. Problemen en behoeften lopen steeds meer door elkaar heen. “Als je uitzoomt, zie je geen specifieke “doelgroepen” meer. Dan zie je gewoon mensen.” Door vaker zo te kijken, wordt de zorg minder ingewikkeld en veel menselijker.

Haar wens voor de komende jaren is helder: dat bewoners en cliënten zeggen dat zij bij de NNCZ een fijne plek hebben waar zij een zo normaal mogelijk leven kunnen leiden, op de manier waarop zij dat willen. En misschien, zegt ze lachend, dat medewerkers zeggen dat de NNCZ de leukste werkgever van Noord-Nederland is.

Vernieuwing begint volgens Bothilde niet bij systemen of structuren, maar bij mensen. Mensen die gezien worden, mogen groeien en samen het verschil maken.

Samen met de buurt

Henny de Wit & Warrie Kemkers – buurtgenoten van woonzorgcentrum De Borgstee in Vledder

In onze woonzorgcentra draait het niet alleen om zorg, maar ook om verbinding. We zijn trots op de vele buurtgenoten die zich met hart en ziel inzetten voor de bewoners van onze woonzorgcentra. In deze rubriek stellen we elke editie een buur voor die op zijn of haar eigen manier bijdraagt aan zorgzaam samenleven.

Kunt u uzelf kort voorstellen?

Henny: "Ik ben nu 4 jaar gepensioneerd, maar heb altijd gewerkt als maatschappelijk werker in de ouderenzorg. En ik woon nu 8 jaar in Vledder." Warrie: "Ik woon al bijna 40 jaar in Vledder. Ik werk nu ook niet meer, maar heb ook lange tijd in de zorg gewerkt. Ik heb onder andere een eigen dagbesteding gehad waarbij ik mensen met een verstandelijke beperking opving."

Wat betekent woonzorgcentrum De Borgstee voor jullie persoonlijk en voor het dorp Vledder?

Henny: "Ik ken De Borgstee goed, het is een begrip hier in het dorp. Ik vind het zo mooi dat De Borgstee is ontstaan op initiatief van de gemeenschap van Vledder. Dat is heel bijzonder. In Vledder kijken we graag naar elkaar om. De gemeenschapszin is hier heel groot." Warrie: "Mijn schoondochter, en ook buurvrouw van Henny, werkt bij De Borgstee. Daarnaast ken ik De Borgstee ook goed omdat mijn moeder daar tijdelijk verbleef."

Wat betekent "zorgzaam samenleven" voor jullie?

Henny: "Kijk dicht om je heen, in je eigen straat, wie hulp nodig heeft. Warrie: "Je hoort ook wel verhalen dat het naar elkaar omkijken allemaal minder wordt, maar zo ervaar ik dat niet. In Vledder denken we echt om elkaar en helpen we elkaar." Henny: "Het is belangrijk dat je een netwerk om je heen hebt, maar niet iedereen heeft dat."

In Vledder hebben we dan Naobuur, die je kunt bellen als je hulp nodig hebt, bijvoorbeeld voor het ophangen van een schilderij of hulp bij administratie."

Jullie hebben het project Social Sofa ontdekt, hoe bevordert dit het zorgzaam samenleven?

Warrie: "Ik houd er heel erg van om dingen te bedenken en mensen bij elkaar te brengen. Toen kwam ik de Social Sofa tegen. Dit is een project waarbij we hopen dat alle inwoners van Vledder aan meedoen, zowel jong als oud. Ook de bewoners van het COA willen we erbij betrekken die nu tijdelijk in het hotel in Vledder wonen. Het is een grote bank, die beplakt wordt met 30.000 mozaïek steentjes. Daarvoor hebben we een werkgroep 'De Kartrekkers' opgestart met inwoners van Vledder, zowel jong als oud. Zo zijn we begonnen met het ontwerp. Op diverse plaatsen in Vledder hebben we een ideeëndoos neergezet waarin inwoners van Vledder hun ideeën voor de bank konden doen, zoals bij de bibliotheek, bij woonzorgcentrum De Borgstee, bij de supermarkt, enzovoort én mensen konden hun ideeën insturen. Zo hebben we diverse ideeën ontvangen van wat mensen op de bank willen, zoals de kerk van Vledder."

Henny: "Het kan van alles zijn, als het maar een herkenbaar beeld van Vledder is. Binnenkort gaan alle ideeën naar de grafisch vormgever die een ontwerp maakt voor

Social Sofa

de bank. We wachten nog even op de goedkeuring van de subsidie van de provincie Drenthe, maar daar hebben we alle vertrouwen in. Want het zorgt voor verbinding en samen bezig zijn, de bank wordt immers ook gemaakt door zoveel mogelijk inwoners uit Vledder. Er hebben zich al heel veel vrijwilligers opgegeven voor het plakken van de steentjes.”
Warrie: “De leden van de werkgroep ‘De Kartrekkers’ krijgen allemaal een workshop mozaïeken en begeleiden daarna de inwoners met het beplakken van de bank, want dat is nog best een ingewikkelde klus, ook de lijm maken we zelf.”

Wat hopen jullie dat deze ontmoetingsplek voor het dorp gaat betekenen?

Henny: “De bank komt te staan op een centrale plek in het dorp, zodat iedereen ervan kan genieten. Hij komt op het Lesturgeonplein, een plein in het centrum van Vledder waar ook vaak allerlei markten en braderieën staan.

Hiervoor hebben we al toestemming van de gemeente gekregen. Even lekker zitten of het gesprek aangaan met elkaar, het moet echt een ontmoetingsplek worden.”

Warrie: “Er is echt nog wel eenzaamheid achter de deur. Ook hier in Vledder. Dan denk ik: wat zou het leuk zijn als zij ook komen kijken bij het maken van de bank en ook een steentje komen mee plakken, al is het maar één steentje, dan hebben ze ook het gevoel dat ze meedoen.”

Henny: “Al is het maar op een heel kleine manier, maar als je mensen het idee kunt geven dat ze van betekenis zijn, dat is zo belangrijk.”

De Social Sofa is een publieke buitenbank die is ontwikkeld door de Tilburgse cabaretière Karin Bruers en wordt geproduceerd door het gelijknamige bedrijf ‘Social Sofa’. Het idee voor de bank is ontstaan nadat er in de Tilburgse politiek werd gesproken over de sociale verkingling waaraan steden ten prooi lijken te zijn gevallen. De mensen sluiten zich steeds meer af voor de buitenwereld en verschuilen zich achter de muren van hun huizen en de schuttingen van hun tuintjes. De straten, pleinen en parken die bij uitstek geschikt zijn als natuurlijke ontmoetingsplek voor de inwoners worden steeds meer gemedend.

Een eerste aanzet om deze ontwikkelingen een halt toe te roepen, was met het 1.000-bankjes-plan. Door symbolisch 1.000 buitenbanken te plaatsen in diverse Tilburgse wijken worden sociale ontmoetingsplekken gecreëerd waar wijkbewoners en passanten elkaar kunnen ontmoeten. De kosten van de banken worden over het algemeen gedragen door de gemeenten, wijkraden en het bedrijfsleven. De partijen kunnen een bank ‘adopteren’ en van een eigen ontwerp voorzien. Nu staan er zo’n 200 Social Sofa’s in Tilburg en 1.200 sofa’s daarbuiten.

Bron: Socialsofa.com

Tips van ...

Iedere editie delen we in Tips van ... een handig, leuk of inspirerend idee van iemand. Van praktische ideeën tot creatieve inspiratie, want samen weten we tenslotte het meest!

TZA Drenthe-Groningen

slimme hulpmiddelen voor dagelijks gebruik

Zorgtechnologie en innovatie helpen mensen langer zelfstandig te blijven en meer regie over hun eigen leven te houden. Voor zorgprofessionals betekent dit dat ze hun werk efficiënter kunnen uitvoeren en beter kunnen inspelen op de behoeften van cliënten.

Afgelopen februari waren de experts van de Technologie & Zorg Academie (TZA) Drenthe-Groningen te gast in Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos in Hogeveen, tijdens de Slimme Zorg Estafette. Ze lieten daar een aantal handige hulpmiddelen zien, o.a. de Somnox Teddy en de HelpSoq.

De Somnox Teddy is een verzwarende knuffel die helpt bij ontspanning en het verbeteren van de nachtrust. Door de zachte, rustgevendende ademhaling van de knuffel kan de gebruiker beter in slaap vallen en zich veilig en geborgen voelen. Het biedt extra comfort en kan steun geven bij rustmomenten of bij het verminderen van onrust, bijvoorbeeld bij cliënten met dementie of angstgevoelens.

De HelpSoq is een handig hulpmiddel om zelfstandig steunkousen aan te trekken, voor wie het niet meer zelf kan en het maakt het werk van de zorgprofessional eenvoudiger.

Nieuwsgierig geworden naar hulpmiddelen? Vraag gerust een van de zorgprofessionals en kijk eens op pagina 18 en 19 en neem een kijkje in de Zam-Sam hulpmiddelenkoffer.

Even voorstellen

Iedere dag zetten onze medewerkers zich in om van het woonzorgcentrum of bij mensen thuis een fijne, veilige en warme plek te maken. Of ze nu zorgen voor bewoners, een glimlach brengen met een schoon en fris huis, een lekkere maaltijd bereiden of alles achter de schermen goed laten draaien, samen zijn ze van waarde.

In deze rubriek stellen we graag één van onze collega's aan je voor. Wie zijn ze, wat drijft hen en waar worden ze blij van, binnen én buiten het werk en wat betekent "samen van waarde" voor hen in het dagelijks werk?

Dagmar Schoemaker Verzorgende IG en senior verpleegkundige in opleiding

Kun je iets vertellen over jezelf en wat doe je bij de NNCZ?

Ik ben Dagmar, 27 jaar, en ik werk sinds augustus 2022 bij de NNCZ. Ik ben 3 jaar geleden begonnen als leerling verzorgende IG. Inmiddels werk ik op de GGZ-afdeling bij Jannes van der Sleedenhuis De Kaap. Toen onze senior verpleegkundige tijdelijk afwezig was, heb ik waargenomen als senior verzorgende IG. Met de overstap naar competentiegericht werken ben ik gaan solliciteren op de seniorfunctie. Nu volg ik de BBL-opleiding Verpleegkunde, zodat ik uiteindelijk als senior verpleegkundige kan gaan werken.

Wat vind je het leukst aan je werk?

De afwisseling en het samenwerken met collega's om bewoners een mooie dag te bezorgen. Voor mij staat de wens van de cliënt echt op één. Je werkt in de laatste fase van iemands leven. Dan wil je dat die tijd zo prettig en waardig mogelijk is.

Wat doe je graag in je vrije tijd?

Ik ben echt een familie- en vriendenmens. Ik ben veel bij mijn ouders of mijn zussen, gezellig met mijn neefjes en nichtjes. Of met vriendinnen op pad. Gewoon gezelligheid om me heen, daar word ik blij van.

Waarin verschilt jouw generatie volgens jou van eerdere generaties in de zorg?

Ik denk dat wij wat beter onze grenzen aangeven. Vroeger draaiden collega's soms tien nachtdiensten achter elkaar en als er dan nog één openstond, deden ze die er ook nog bij. Wij zijn daar bewuster in. Ook wij willen goede zorg leveren, maar weten ook dat je dat alleen kunt doen als je zelf fit bent. We geven onze grenzen aan. Dit betekent niet dat we minder betrokken zijn, maar juist dat we duurzame zorg willen leveren.

Wat zou je willen meegeven aan collega's die al langer in de zorg werken? En andersom: wat kan de nieuwe generatie van hen leren?

Ik zou collega's willen meegeven om open te blijven staan voor nieuwe ontwikkelingen en technologie. Soms kunnen nieuwe middelen het werk echt ondersteunen. Andersom kunnen wij als jongeren juist weer leren van de ervaring van collega's die al jaren in de zorg werken. Dat 'rauw douwen', gewoon dóen, niet overal eindeloos over vergaderen. Die praktische instelling is waardevol. Het is mooi als je dat kunt combineren: ervaring en innovatie.

Wat hoop je dat er in de toekomst verandert in de zorg? Of zijn er al veranderingen bezig op de werkvloer die je ziet, waar je trots op bent?

Ik hoop dat we weer meer 'samen' gaan doen. Vroeger hielp je als familielid automatisch mee als je langskwam. Dat gevoel van samen zorgen, samen kijken naar wat mogelijk is, dat mis ik soms. Niet dat familie niet betrokken is, maar het kan nog sterker. Ik merk dat familieavonden hier zeker aan bijdragen. We bespreken dan samen wat een cliënt zelf nog kan of wat familieleden kunnen betekenen. Dit is al een stap in de juiste richting.

Wat betekent 'Samen van waarde' voor jou op de werkvloer?

Voor mij betekent het dat je kijkt naar wat iemand kan bijdragen. Dat geldt voor bewoners, collega's en familie. Misschien kan iemand niet alles zelf, maar wel een stukje. Of een bewoner die ergens nog een rol in kan spelen, hoe klein ook. Samen kijken naar wat mogelijk is. Dat is voor mij eigenlijk heel vanzelfsprekend: je doet het nooit alleen.

Lianne Dekker

De nieuwe generatie in de zorg

Bij de NNCZ werken ervaren collega's en jonge professionals samen om de beste zorg te kunnen leveren. Wat betekent dat in de praktijk? We vroegen het aan Lianne Dekker (20), verpleegkundige (mbo) en hbo-V-student bij woonzorgcentrum Beatrix in Hollandscheveld. Zij deelt haar kijk op samenwerken, leren en vernieuwen.

Kun je jezelf kort voorstellen?

Ik ben Lianne Dekker, ik ben 20 jaar en werk nu bijna vier jaar bij de NNCZ in woonzorgcentrum Beatrix in Hollandscheveld. Op dit moment werk ik als flexmedewerker (mbo verpleegkundige) en volg ik de hbo-opleiding Verpleegkunde via de LOI.

Waarom heb je gekozen voor een opleiding in de zorg?

Op de middelbare school moet je al best jong een richting kiezen. Voor mij voelde de zorg meteen goed. Ik werk graag met mensen en doe graag iets voor een ander. De doelgroep ouderen sprak me direct aan. Dat past gewoon echt bij mij.

Wat vind jij belangrijk in je werk?

Een fijne sfeer. Dat iedereen met respect met elkaar omgaat en dat je goed samenwerkt. Natuurlijk zijn

er verschillen in opleidingsniveau, maar uiteindelijk doe je het samen. Ik vind het belangrijk dat er geen 'wij-zij'-gevoel ontstaat. We zijn één team.

Wat viel je het meest op toen je begon bij de NNCZ?

Ik werk in een dorp, en dat merk je meteen. Het is echt 'ons kent ons'. Je wordt hier ontvangen met: 'Van wie ben jij er één?' Dat vind ik juist heel leuk. Je kent de families, soms herken je mensen op foto's van vroeger. Die dorps sfeer is hier altijd gebleven. Dat voelt bijna als thuiskomen.

Waarin verschilt jouw generatie volgens jou van eerdere generaties in de zorg?

Wij leren tijdens de opleiding de nieuwste inzichten en protocol-

len. Soms merk je dat collega's die al langer werken gewend zijn om dingen op een bepaalde manier te doen. Veranderen kan dan lastig zijn. Als jonge generatie kijken wij soms net iets anders naar situaties. We nemen nieuwe kennis mee en staan open voor vernieuwing. Het belangrijkste is dan om met elkaar in gesprek te gaan en uit te leggen waarom je iets anders ziet.

Wat hoop jij dat er in de toekomst verandert in de zorg?

De zorg verandert natuurlijk al, met meer hulpvragen en minder personeel. Wat ik hoop, is dat we het 'samen' blijven vasthouden. Hier in het dorp voelt het echt als samen. Dat is krachtig. Dat zie ik niet overal. Die verbondenheid; ik hoop dat we die behouden.

Muziek in de zorg

Yvonne Bijl, vrijwilligerscoördinator en activiteitenbegeleidster bij Jannes van der Sleedenhuis Krakeel in Hoogeveen: “Als organisatie zijn wij sterk betrokken bij het welzijn van onze bewoners en zoeken wij voortdurend naar manieren om écht met hen in verbinding te staan. Muziek is daarbij een waardevol en krachtig middel dat ons helpt om contact te maken en welzijn te bevorderen. Muziekherinnering is namelijk één van de functies die het langst in het brein behouden blijft, zelfs bij vergevorderde dementie. Muziek raakt het geheugen aan en roept herinneringen op. Het stimuleert emoties, maar ook motoriek. Het luisteren naar of het maken van muziek is ook nog eens een fantastisch middel om snel(ler) in contact te komen met anderen. Vaak maken we in onze woonzorgcentra daarom veel gebruik van muziek.

Een ogenblik terug in de tijd zijn, gebeurde een keer toen wij met de bewoners naar een muziekoptreden luisterden. Naast ons zat een mevrouw die helemaal in zichzelf gekeerd was. Zo af en toe bewogen haar lippen mee op de klanken van de muziek, maar haar blik bleef leeg. Op de vraag of ze wilde dansen keek ze ons verbaasd aan. Dansen? Even wist ze niet meer wat dat was en hoe dat moest, maar eenmaal op de dansvloer kwamen de pasjes als vanzelf. Mevrouw had een enorme glimlach op haar gezicht. Voor een kort moment werd haar blik weer helder en kregen wij de vrouw te zien die zij was, vóórdat zij schuilging achter de mist in haar brein. De dochter van mevrouw was inmiddels ook binnengekomen en wist niet wat ze zag: haar moeder op de dansvloer? Het was minstens 30 jaar geleden dat ze dat voor het laatst had gedaan. Wat een waardevol moment! Toen mevrouw een aantal maanden later overleed, nam de familie deze bijzondere gebeurtenis op in haar levensverhaal als zijnde één van de meest waardevolle momenten tijdens de laatste periode van haar leven. Naast de liefdevolle dagelijkse verzorging. Het maakte ons klein en dankbaar tegelijk.

Dankbaarheid overheerste ook toen onlangs alle bewoners tijdens een muziekoptreden de zaal op de kop zette. Letterlijk! De Leader van de Band meldde dat wij de borden maar vast voor de dag moesten halen omdat zij een Grieks nummer gingen spelen. En volgens Griekse traditie mochten die dan tegen de vloer gegooid worden. Uiteraard ging hij ervan uit dat dit niet gebeuren zou, maar wij waren niet voor één gat te vangen. Kartonnen borden werden voor de dag gehaald en uitgedeeld. Zelfs de meest ingetogen bewoners bleken over een behoorlijke dosis ondeugendheid te beschikken: op de klanken van de Sirtaki vlogen de borden door de lucht en werd met elkaar in een kring gedanst. Ook de mensen in een rolstoel deden mee. Naast verbondenheid zorgde dit voor vrolijkheid. Als klap op de vuurpijl kwam zelfs de polonaise nog langs. De deur uit, de hal in en weer terug. Collega's en familieleden die toevallig langs liepen, deden spontaan mee. Wat een feest! Wat een plezier!

Eén bewoonster weet het altijd erg mooi te verwoorden als zij na afloop van een muziekmiddag of avond terugkeert naar haar appartement. Met een lach verzucht zij dan: “Het is hier ook altijd net een bruiloft!” Muziek haalt herinneringen terug en het geeft ontspanning. Een fijn gevoel dat mensen mee kunnen nemen voor de rest van de dag.”

Activiteiten

Carnaval

Ook in Jannes van der Sleedenhuis De Kaap werd uitbundig carnaval gevierd!

Meer dan een portret

Op 21 januari heeft Adri Wolters mevrouw Kruijer geportretteerd onder toezienend oog van dorpsbewoners en bewoners van woonzorgcentrum Gockingaheem in Noordbroek. Mevrouw Kruijer en Adri kennen elkaar al heel erg lang. Ze waren vroeger overburen. Adri komt erg lang. Ze waren weer om een portret van een andere bewoner te maken.

Gym, gezelligheid en mooie ontmoetingen tussen jong en oud

De kinderen van de talentklas kwamen goed voorbereid op bezoek bij Jannes van der Sleedenhuis De Vecht. Samen met de bewoners hebben ze gegymd, wat zorgde voor veel plezier bij jong en oud. Mooi om te zien hoe de kinderen met respect en vol aandacht met de bewoners omgingen en andersom. Na afloop was er tijd voor een glaasje sap met een koek, wat deze waardevolle ochtend tussen jong en oud compleet maakte.

Een onvergetelijke dag bij Pantropica

Samen met een aantal cliënten van Thuiszorg Krakeel Hoogeveen en Jannes van der Sleedenhuis Krakeel zijn we een prachtige dag werd mogelijk gemaakt door Lidl, als gebaar vanwege de aanstaande verbouwing en de overlast die dit met zich mee kan brengen. Wat een mooi initiatief! Dank aan iedereen die deze dag zo bijzonder heeft gemaakt, ook mantelzorgers en familie die ter ondersteuning mee waren.

Vrijwilligersmiddag

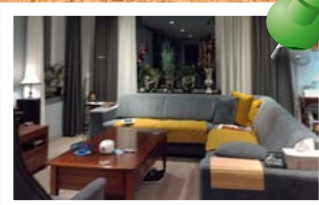
Bij woonzorgcentrum Beatrix in Hollandscheveld werd een mooie vrijwilligersmiddag georganiseerd. In groepjes gingen de vrijwilligers op zoek naar foto's die passend zijn bij onze kernwaarden. Zoals:

- Samen: foto met de handen op het mozaïek bankje bij het woonzorgcentrum
- Waardevol: foto met baby in de armen
- Dichtbij: foto van een huiskamer, lekker veilig, je eigen huis
- Kracht: foto duofiets, samen in je kracht staan
- Verbinden: verbinding zoeken met elkaar door ook hulp te vragen

Elfstedentocht quiz

In De Zonnehof in Haren werd er een Elfstedentocht quiz georganiseerd. De mensen moesten even goed in hun geheugen graven!

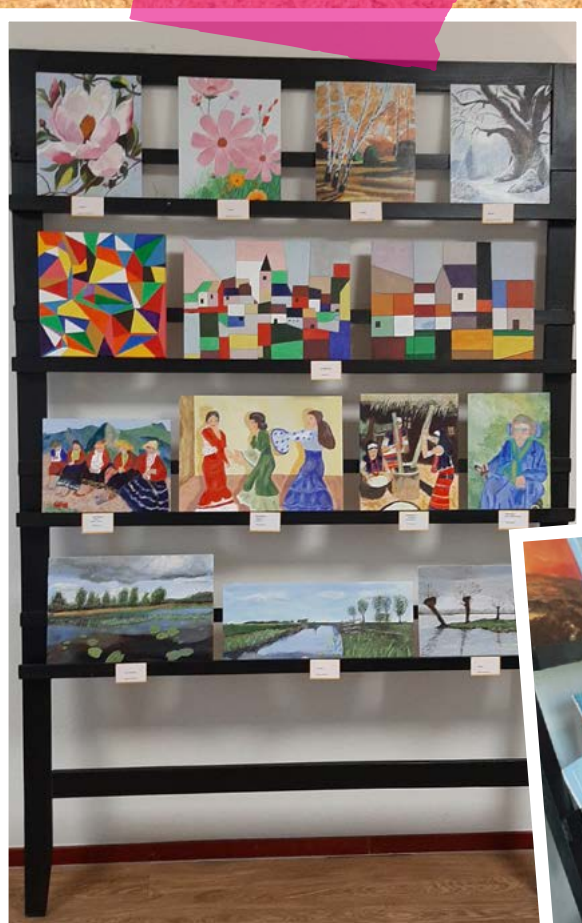
Creativiteit kent geen leeftijd

Samen bezig zijn in woonzorgcentrum De Borgstee in Vledder: momenten van concentratie, plezier en vakmanschap met handen die weten wat ze doen.

Open Huis "Het Palet"

Schildersgroep 'Het Palet' van Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos hield voor het eerst in haar bestaan (sinds 2013) Open Huis. Het Palet kent momenteel zes leden en ondertussen zijn al vele prachtige schilderijen gemaakt. Tijd dus om deze eens te tonen en het atelier open te stellen voor medebewoners, personeel van Jannes van der Sleedenhuis, familie, vrienden en bekenden.

Even voorstellen

Binnen de NNCZ leren we veel verschillende en unieke mensen kennen. Of iemand nu woont in één van onze woonzorgcentra, thuis ondersteuning krijgt of op een andere manier met ons in contact is; iedereen heeft een eigen verhaal en is op zijn of haar manier van waarde. In deze rubriek stellen we graag één van onze cliënten voor. We praten over wie ze zijn en wat hun leven kleur geeft, vroeger én nu.

Annie Hoekstra woont in woonzorgcentrum De Nieuwe Wierde in Grijpskerk

Kunt u uzelf voorstellen?

“Ik ben Annie Hoekstra. We hebben twee dochters en één zoon en de oudste dochter woont in Turkije. Daar zijn we vaak op bezoek geweest. Het vliegen vond ik eerst heel angstig, maar dat ging gauw over na de eerste keer vliegen. Mijn jongste dochter woont vlakbij Alkmaar en mijn zoon woont het dichtstbij in Marum, hij behartigt ook veel dingen voor mij en komt vaak langs.”

Wat geeft uw dag kleur of betekenis?

“Lekker bezig zijn, bijvoorbeeld sjoelen en als het weer goed is wandelen met vriendinnen. Hier beneden woont ook een vriendin van mij en zij is wat slechter ter been, maar samen kunnen we nog mooi een klein stukje wandelen,

een rondje om het gebouw. We komen dan altijd wel kennissen tegen. Ik heb 50 (!) jaar in Grijpskerk gewoond, dus ik ken heel veel mensen. Ze zeggen altijd: ‘Wie kent jou nou eigenlijk niet?’”

Waar kijkt u met een glimlach op terug als u denkt aan vroeger?

“Oh dat zijn heel veel momenten! Met mijn man, Bouwe Hoekstra! Hij was echt een feestnummer en een mensen-mens en organiseerde veel voor de buurt. Iedereen noemde hem: ‘Opa Bouwe’. Wij hebben een heel mooie tijd gehad met elkaar. Hij is vroeger ook verkozen tot ‘Beste Buur van Grijpskerk’ (een verkiezing op initiatief van Humanitas red.). We kregen de brief met de benoeming ‘Beste Buur van Grijpskerk’ op 1 april in 1998. Mijn man geloofde het eerst niet en dacht dat het een grap was. Maar dat was geen grap! Onze buurvrouw had hem opgegeven omdat mijn man zoveel deed voor de buurt, hij organiseerde veel activiteiten voor jong en oud. Hij was altijd met van alles bezig in Grijpskerk. Dat was zijn lust en zijn leven.

Hij dong zelfs nog mee naar ‘Beste Buur van Nederland’, maar behoorde niet tot de vijf genomineerden. Wel mochten we met alle ‘Beste Buren van Nederland’ naar

Mevrouw Hoekstra haalt herinneringen op uit het plakboek dat haar man maakte met veel krantenknipsels en foto's van het moment dat de heer Hoekstra werd uitgeroepen tot 'Beste Buur van Grijpskerk'.

de tv-uitzending van Ivo Niehe in Hilversum waar de uitslag bekendgemaakt werd. We kregen een prachtige hotelovernachting in het luxe Bilderberghotel Landgoed Lauswolt. Wat een feest was dat!”

Wat vindt u fijn aan de plek waar u nu woont?

“Het was in het begin wel heel erg wennen hoor, ik miste de plek waar ik 50 jaar had gewoond heel erg, mijn burens en het huis. Ik woon nu ruim een halfjaar in De Nieuwe Wierde en nu is het hartstikke leuk en ik voel me helemaal thuis! Ik doe veel aan activiteiten mee zoals sjoelen en samen lekker eten met z'n allen. En ik krijg veel visite, van mijn oude burens ook. Twee van mijn burens komen hier ook twee keer in de week eten. Ik voel me niet eenzaam. Dat kan ook heel anders op deze leeftijd, dat realiseer ik mij goed. Ook na het overlijden van mijn man, nu bijna 11 jaar geleden, werd ik heel goed opgevangen door familie en vrienden.”

Wat is een levensles/-motto die u graag wil meegeven aan anderen?

“Je leeft je eigen leven, geniet ervan! Ik heb ook altijd genoten van mijn leven. Geniet van het leven, want je bent er maar even.”

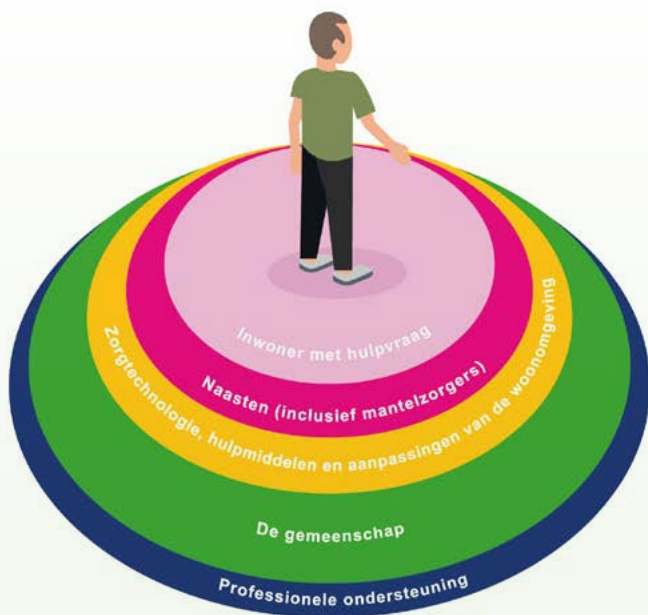
Wat doet u het liefst wanneer de lente weer begint?

“Ik ben dan het liefst in de tuin, maar die heeft dit appartement natuurlijk niet. Maar om het woonzorgcentrum is nu een dorpstuin aangelegd, waar we heerlijk kunnen wandelen. En even naar Lauwersoog een visje eten, daar kan ik ook echt van genieten. Dat deden we vroeger heel vaak. Mijn zoon nam me vorig jaar weer eens mee met mijn vriendin. Dat was prachtig! Wat een verrassing!”

Bij het Sinterklaasfeest in december moest mevrouw Hoekstra even bij Sinterklaas komen. “Dat is helemaal niks voor mij, in de belangstelling staan. Maar ik werd ontvangen met luid applaus en kreeg het certificaat ‘Moeder Gans’. Ik ga altijd beneden eten in de middag, maar ik merkte dat er ook een aantal hierboven bleven. Toen vroeg ik of ze ook meedingen naar beneden om gezellig samen te eten en nu vinden ze dat prachtig. Nu komen we zo elke dag samen met z'n viere of vijven naar beneden. Het is toch veel gezelliger om samen te eten?”

De heer Hoekstra deed van alles in en voor Grijpskerk en zorgde onder andere voor de komst van een buurthuis waar diverse activiteiten werden georganiseerd voor jong en oud.

1 Wat kan iemand zelf weer aanleren en hoe kan een inwoner met een hulpvraag blijven deelnemen aan de gemeenschap en van betekenis zijn/blijven?

2 Wat kunnen naasten betekenen voor iemand met een hulpvraag en andersom?

3 Hoe kan technologie of aanpassing van de woonomgeving iemand ondersteunen om zelfstandig te blijven en te blijven wonen?

4 Wat kan de gemeenschap betekenen voor iemand met een hulpvraag en andersom?

5 Welke professionele ondersteuning en zorg is dan aanvullend (tijdelijk) nog nodig?

Zam-Sam: van bewustwording naar doen

Bij de NNCZ werken we volgens het Zam-Sam gedachtegoed: Zelfstandig Als het Mogelijk is, Samen Als het Mogelijk is. Zam-Sam is geen vast stappenplan, maar een manier van denken en doen. Het vraagt om samenwerking tussen cliënten, zorgprofessionals en naasten. Door samen te kijken naar mogelijkheden, hulpmiddelen te gebruiken en ruimte te geven aan eigen keuzes, ontstaat zorg die beter past bij het eigen dagelijks leven.

Zam-Sam draait om bewust kijken naar wat nog wél kan. Veel mensen willen graag zo lang mogelijk zelfstandig blijven, of dat nu thuis is met hulp van thuiszorg of binnen een woonzorgcentrum. Zelf bepalen hoe laat u opstaat, uw eigen kleding aantrekt of meedoet aan dagelijkse activiteiten: dat geeft eigen regie en een gevoel van eigenwaarde. Dit willen wij graag behouden of teruggeven als het verloren is gegaan.

Zelf doen wat kan of met een beetje hulp
Binnen Zam-Sam staat zelfredzaamheid centraal. Dat betekent niet dat u alles alleen moet doen, maar

dat we samen kijken naar wat u zelf kunt (blijven) doen. Soms lukt iets niet meer helemaal alleen, maar met een klein hulpmiddel of een andere aanpak vaak wél. Met de juiste ondersteuning blijkt vaak dat cliënten meer kunnen dan wij en zichzelf soms denken en dat ze zelfs vaardigheden kunnen herwinnen die eerder verloren leken.

Hier ligt ook een heel belangrijke rol voor zorgprofessionals. Door niet automatisch over te nemen, maar te kijken wat iemand zélf (weer) kan, maken we ruimte voor groei, trots en eigenwaarde. Dat vraagt soms om een andere manier van kijken: niet "Ik help u wel even", maar "Hoe kunnen we het samen mogelijk maken dat u dit zelf kunt blijven doen?"

Ook het eigen netwerk, familie en mantelzorgers, worden hierbij betrokken. De inbreng en inzet van het netwerk wordt steeds belangrijker. Op bezoek komen wordt altijd gewaardeerd, maar hoe mooi is het als zij meer kunnen betekenen? Het vertrouwde gezicht die u helpt aankleden, een wandeling met u maakt

of samen lichte huishoudelijke klusjes doen (net als vroeger). Of uw lievelingsgerecht kookt voor de huiskamer, zodat anderen hiervan kunnen genieten en u vol trots herinneringen aan dit gerecht kunt delen met uw "huisgenoten".

De Zam-Sam hulpmiddelenkoffer: praktisch hulpmiddel

Om zelfredzaamheid nog meer handen en voeten te geven, is er in alle woonzorgcentra nu de Zam-Sam hulpmiddelenkoffer beschikbaar. Deze koffer bevat praktische hulpmiddelen die u ondersteunen bij het behouden of terugpakken van uw eigen regie. Denk bijvoorbeeld aan een aantrekhulp voor steunkousen, een druppelbril voor het zelfstandig toedienen van oogdruppels, een hulpmiddel om knoopjes van een blouse dicht te doen of een extra lange schoenlepel.

Het zijn misschien kleine hulpmiddelen, maar de impact kan groot zijn. Ze maken het mogelijk om dagelijkse handelingen zelfstandig te blijven uitvoeren en geven u het gevoel dat u weer grip heeft op uw eigen leven. De Zam-Sam hulpmiddelenkoffer nodigt ook zorgprofessionals uit om samen met u te ontdekken wat wél kan, in plaats van te focussen op wat niet meer lukt.

Samen werken aan eigen regie

Of u nu thuis woont met ondersteuning van thuiszorg, of binnen een van de woonzorgcentra, Zam-Sam is merkbaar in de manier waarop de NNCZ zorg verleent. Hierbij staan ook de NNCZ kernwaarden centraal:

- **Waardevol:** uw wensen en mogelijkheden staan centraal.
- **Verbinden:** we werken samen met u en uw naasten.
- **Samen:** zorg doen we niet vóór, maar mét u of met uw netwerk.
- **Dichtbij:** aandacht en ondersteuning op maat.
- **Kracht:** focus op wat u zelf (nog) kunt.

Deze waarden sluiten naadloos aan bij Zam-Sam en helpen ons om de stap te maken van bewustwording naar daadwerkelijk doen. Ze geven richting aan hoe we dagelijks handelen en hoe we samen met cliënten werken aan een zo zelfstandig en betekenisvol mogelijk leven. Zo wordt Zam-Sam geen abstract begrip, maar een levend onderdeel van ons dagelijks werk.

Zam-Sam

Zelf Als het Mogelijk is -
Samen Als het Mogelijk is

Zam
individu

Sam
individu samen met omgeving

Zam-Sam

Nieuwsgierig geworden naar de Zam-Sam hulpmiddelenkoffer? Vraag dan gerust een van de zorgprofessionals. Zij denken graag met u mee over de mogelijkheden. Of neem alvast een kijkje in de koffer via de QR-code:

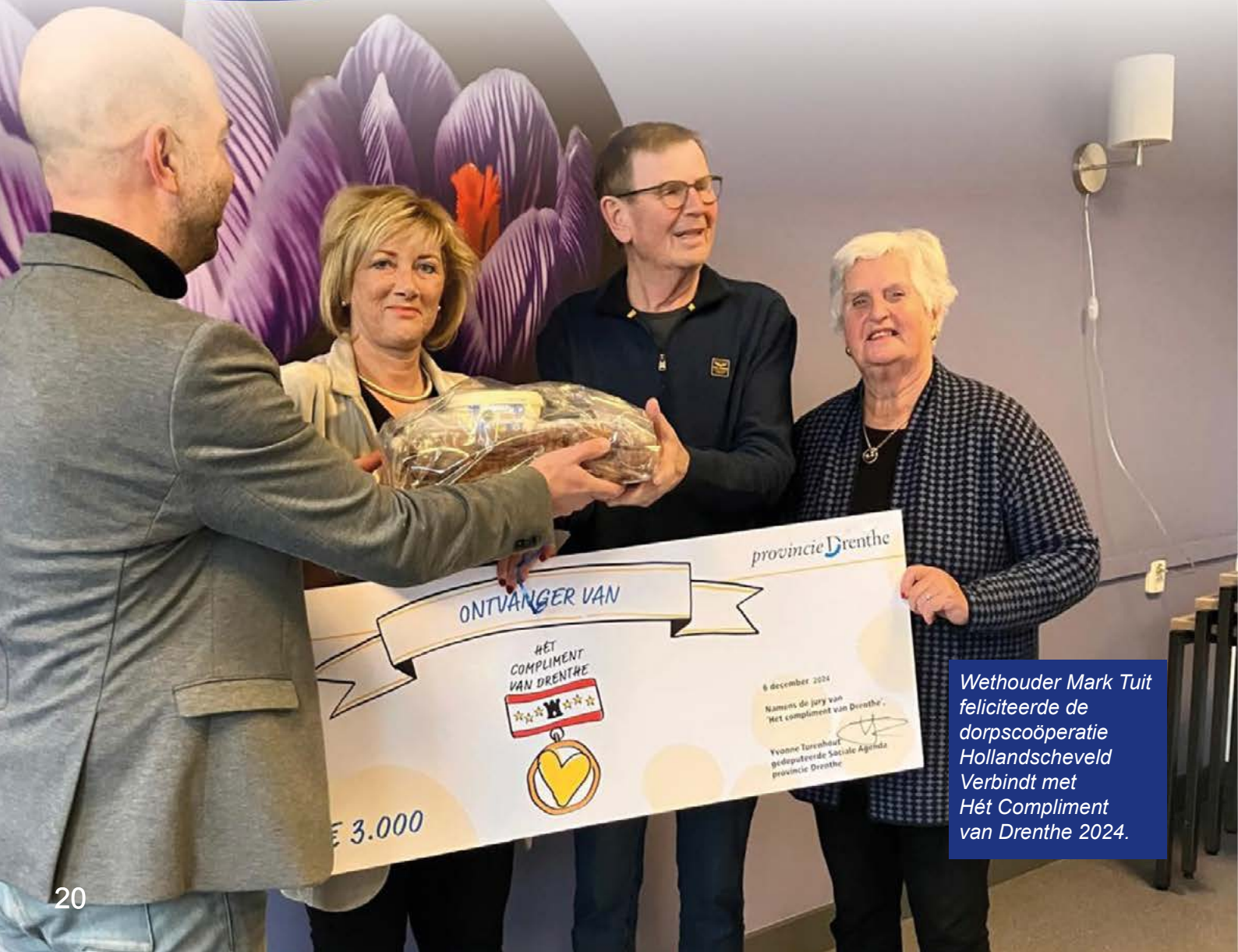

De inwoner centraal bij DOS

In Groningen en Drenthe krijgt DOS (domeinoverstijgende samenwerking) steeds meer vorm. Mensen ontvangen sneller zorg door deze nieuwe vorm van samenwerken, wachtlijsten worden korter of verdwijnen. In Hollandscheveld is DOS al 10 jaar een begrip. We spraken daarom met Mark Tuit, wethouder van de gemeente Hoogeveen.

Wethouder Mark Tuit van gemeente Hoogeveen
(Foto: Kim Stellingwerf)

Wethouder Mark Tuit feliciteerde de dorpscoöperatie Hollandscheveld Verbindt met Hét Compliment van Drenthe 2024.

Wat is DOS?

Domeinoverstijgende samenwerking (DOS) betekent dat verschillende zorg- en ondersteuningsdomeinen samenwerken over hun eigen grenzen heen. Denk aan samenwerking tussen ouderenzorgorganisaties, huisartsen en ziekenhuizen, gemeenten en welzijnsorganisaties, wijkteams én de informele zorg: de inwoners van de dorpen en wijken.

Wat heeft een inwoner nodig?

Mark Tuit: "DOS stelt de inwoner centraal. Wij redeneren niet meer vanuit bakjes, vakjes en hokjes, maar de cruciale vraag is: wat heeft een inwoner nodig om de juiste zorg te ontvangen? Wij als professionals regelen dat achter de schermen dan nog wel met die bakjes, vakjes en hokjes, want zo is ons land nu eenmaal ingeregeld, maar de inwoner merkt dat niet meer en nog beter: zorg wordt nu sneller geregeld. Door de DOS-aanpak is er op dit moment geen wachtlijst meer voor zorg vanuit de Wmo (Wet maatschappelijke ondersteuning) in de gemeente Hoogeveen. Dat is fantastisch, dat is wat wij willen, dat mensen snel geholpen worden."

Wmo? Wlz? Zorgverzekeringswet?

"Wij hebben in dit land sommige dingen best lastig geregeld. Voor zorg kan de financiering bijvoorbeeld komen uit de Wmo (Wet maatschappelijke ondersteuning), Wlz (Wet langdurige zorg) of vanuit de Zorgverzekeringswet. Dit maakt het voor inwoners erg lastig en het maakt hen eigenlijk ook niet uit, zij willen gewoon geholpen worden. Bij DOS wordt de ondersteuning van zorg en welzijn samen opgepakt en maakt het niet meer uit waar de financiering vandaan komt. De inwoner merkt daar niks meer van."

Naoberschap

"Een hulpvraag hoeft overigens niet per se een zorgvraag te zijn. Veel van de mensen die een bezoek brengen aan de huisarts hebben eigenlijk een andere behoefte of vraag. Vaak is er iets anders aan de hand en kan de oplossing op een heel ander vlak zitten. Bijvoorbeeld vanuit naoberschap; soms kan het versterken van het netwerk om iemand heen al een oplossing zijn. Dat je andere mensen leert ontmoeten of dat je bijvoorbeeld hulp krijgt bij tuinonderhoud als je dat niet meer kunt doordat je ouder wordt of andere fysieke ongemakken kent."

Wederkerigheid

"Het mooie van DOS is de wederkerigheid die hierin verwerkt is. Je ontvangt niet alleen maar hulp, maar vaak kun je ook iets voor een ander betekenen. Stel, een ouder iemand ontvangt hulp voor het tuinonderhoud, we kunnen dan ook de vraag stellen of hij of zij kan voorlezen op een school. Op deze manier komt iemand

uit de eenzaamheid en wordt hij of zij ook weer onderdeel van de samenleving en wordt de kring van mensen om iemand heen weer groter. Juist die wederkerigheid maakt mij fan van de DOS-aanpak."

Durven loslaten

"DOS werkt in Hollandscheveld al 10 jaar en het is heel mooi om te zien hoe we dit als samenleving voor elkaar hebben gebokst. In de praktijk komt dit erop neer dat wij als professionals moeten durven loslaten. Welzijnsorganisaties, zorgorganisaties en wij als gemeente moeten durven vertrouwen in de samenleving, mensen zijn heel goed in staat om zelf in te zien wat er nodig is. Het woord 'samenleving' vind ik overigens een heel mooi woord, want daarin zit 'samen', wat de essentie van de DOS-aanpak is. DOS is in principe de vertaling van Ubuntu (humanistische filosofie uit het zuidelijke deel van Afrika red.): ik ben, omdat wij zijn. Naoberschap zit hierin verweven."

DOS-wet

"Er zijn veel momenten geweest waarop we met elkaar de handdoek in de ring wilden gooien, omdat we maar bleven verantwoord, jezelf bewijzen voor duurzame financiering en regelruimte vanuit Den Haag. Maar we durfden tegen de stroom in te blijven gaan. Dit was geen makkelijke weg, maar nu de DOS-wet is aangenomen, eindelijk na 10 jaar, is gebleken dat dit de goede weg was. Dit getuigt ook bij de NNCZ van bestuurlijk lef."

Toekomst DOS

"Het is ook erg belangrijk dat mensen die nieuw in de zorg komen werken, dit DOS gedachtegoed kennen en leren. Daarom is de leergang DOS voor zorgprofessionals die mede door de NNCZ wordt georganiseerd, ook zo goed. Wij als gemeente hebben nu ook een specifiek DOS-team, zodat de beweging nog breder wordt. Ik ben hoopvol voor de toekomst en ik denk dat we binnenkort naast Hollandscheveld, Krakeel Hoogeveen en Elim, weer een nieuwe wijk of dorp gaan aanhaken en zo wordt de beweging steeds groter. En ik hoop dat de beweging blijft groeien. Water vindt altijd haar weg, een rivier houden wij niet tegen, dus ik hoop dat de DOS-rivier gaat stromen door heel Nederland."

Wij hebben een groene ambitie...

De NNCZ biedt in 10 dorpen en wijken in Drenthe en Groningen diensten op het gebied van zorg, wonen en welzijn. Samen met ruim 1.200 medewerkers, vrijwilligers, cliënten en hun naasten doen we dit op een verantwoorde manier. Dat betekent dat we onze impact op het milieu en het klimaat zoveel mogelijk willen beperken.

Onze *groene* uitgangspunten voor de komende jaren

Verminderen van onze CO₂ uitstoot

Bijdragen aan de gezondheidsbevordering van cliënten en medewerkers

Verminderen van ons primair grondstoffen-gebruik

Vergroten van de bewustwording en onze kennis van duurzaamheid

Bijdragen aan het verminderen van de milieubelasting van medicatie

Eén van de belangrijkste punten waar we samen aan willen werken, is een gezonde en fijne woon-, leef- en werkomgeving voor bewoners en onze medewerkers. We staan open voor mooie suggesties die daaraan bij kunnen dragen!

Wilt u meer weten over onze groene ambities?

Ga naar nncz.nl/duurzame-zorg

Wat kunt ú doen?

- Verlichting niet onnodig laten branden.
- Niet-gebruikte elektrische apparaten uitzetten.
- Ledverlichting gebruiken.
- Voorkomen van verspilling, bijvoorbeeld minder eten weggooien.
- Scheiden van afval, zoals glas, papier en chemisch afval (batterijen e.d.)
- Ramen en deuren sluiten voor een meer duurzame verwarming en koeling.
- De verwarming (eerder) een graad lager zetten.
- Waterbesparende douchekoppen gebruiken en korter douchen.
- Vaatwasser, droger (= energievreter!) en wasmachine pas aanzetten als ze vol zijn.
- Apparaten niet langer opladen dan nodig.
- Haal de oplader uit het stopcontact als deze niet wordt gebruikt.
- Koffie of thee in een thermoskan doen.
- Batterijen en lampen bij inzamelpunten (zoals supermarkten) inleveren.
- Medicatie niet weggooien, maar bij de apotheek inleveren. Daarmee voorkomt u dat deze stoffen in ons milieu belanden.

De NNCZ *Dichtbij* Puzzel

1	2	3			4	5	6		7	8	9		10	11	12	13
14				15					16			17		18		
		19	20					21		22			23			
24	25					26	27		28			29			30	
31					32						33				34	
35				36						37		38				
			39				40				41					
42						43				44						45
46					47		48		49						50	
51		52		53		54						55		56		
		57			58					59	60					
61	62			63			64		65					66	67	
68					69								70			

Vul de letters behorende bij de cijfers in:

... ..
62 5 19 56 11 37 43 68 2 12

Horizontaal:

1. Schenking
4. Dwergstaatje in Europa
10. Bibliotheek
14. Griekse letter
15. Verdovend middel
16. Contant geld
18. Gordijnrail
19. Zoetwater vis
22. Rumour om niets
24. Voegwoord
26. Schoeisel
29. Nachthagedis
31. Achter
32. Deel van een cruiseschip
34. Als onder
35. Route langs zee
37. Welving
39. Eenheid van weerstand
40. Vliegende schotel
41. Sporenplant
42. Officieel stuk
44. Afvalbak
46. Water in Friesland
47. Moe
50. Eerwaarde heer
51. Dagelijks voedsel
54. Lol trappen
55. Tweevoud
57. Wond
59. Graansoort
61. Nachtvogel
63. Geëindigd
65. Ruimtevaartinstituut
66. Ik (Lat.)
68. Dikke kabel
69. Personage in vampierfilms
70. Houten spoel

Verticaal:

1. Dierengeluid
2. Informatietechnologie
3. Ontwikkelingstrap
4. Vlaktemaat
5. Grillig
6. Decigram
7. Rekening-courant
8. Moderne muzikant
9. Onaangepast mens
11. Land in Azië
12. Omroep
13. Bewijsvoering
15. Uitgedroogd
17. Tuinafscheiding
20. Zuiver inkomen
21. Vervoermiddel
23. Deel van kleding
25. Altijd groene boom
27. Lage druk
28. Met dank
30. Getand metselwerk
32. Trefwoord
33. Aantocht
36. Wereldgezondheidsorganisatie
38. Bijbels figuur
42. Eerste optreden
43. Walging
44. Hoeveelheid
45. Grieks eiland
48. Persoonlijk voornaamwoord
49. Persoonlijk voornaamwoord
52. Plaats in Noorwegen
53. Toiletartikel
55. Spoedig
56. Deel van Noord-Brabant
58. Digitale videodisk
60. Fototerm
62. Ingenieur
64. Rondhout
65. Op dit moment
67. Japans bordspel

Los de kruiswoordpuzzel op en stuur de juiste oplossing per e-mail naar: communicatie@nncz.nl

of schrijf een briefje met de oplossing naar:

**NNCZ / afdeling communicatie
Ondersteunende Dienst
Stephensonstraat 1, 7903 AS
Hoogeveen**

Uit alle goed binnengekomen antwoorden wordt een prijswinnaar geloot. Het juiste antwoord kan tot 25 mei ingestuurd worden. De prijs is een overheerlijke NNCZ slagroomtaart! De oplossing van de vorige puzzel was: **warme groet.**

Uit de reacties en inzendingen hebben we een winnaar geloot: mev. C. van't Hullenaar en dhr. Andreas Pruim in Hoogeveen.

Vrijwilliger in beeld

Henny Everts

Al 29 jaar zet Henny zich met liefde in als vrijwilliger bij woonzorgcentrum Beatrix in Hollandscheveld. De ene week begeleidt ze het handwerkgroepje, de andere week organiseert ze bloemschikken. Altijd met hetzelfde doel: bewoners een fijn en gezellig moment bezorgen.

Bloemen als passie

Bloemen spelen een grote rol in Henny's leven. Al 35 jaar verzorgt ze wekelijks de bloemstukken in de kerk. Daarnaast maakte ze in de loop der jaren talloze bruidsboeketten. "Mijn broer was de eerste. Hij wilde dat ik zijn bruidsboeket maakte. Ik had dat nog nooit gedaan. Maar hij had er alle vertrouwen in."

Wat begon als een spannende uitdaging groeide uit tot een echte passie. Voor familie, vriendinnen en kennissen maakte ze boeketten en bloemstukken. Zowel bij feestelijke momenten, maar ook bij afscheid. "Het is mooi dat je met bloemen iets

kunt betekenen op zulke belangrijke momenten."

De passie voor bloemschikken neemt ze mee naar woonzorgcentrum Beatrix. Om de week staan de tafels klaar voor het bloemschikken. En dat doet ze niet alleen.

Samen met Trijn

Bij het bloemschikken vormt Henny al jaren een duo met Trijn, die al 45 jaar vrijwilliger is. Samen zorgen ze ervoor dat alles klaarstaat: bloemen, schalen, steekschuim en snoeischaaren. "Daar ben je echt wel even mee bezig", vertelt Henny. Trijn knikt. In de beginjaren nam ze vaak bloemen en groen mee van

eigen land. "Kisten vol," vertelt Trijn lachend.

De samenwerking tussen Henny en Trijn verloopt soepel. De taakverdeling is duidelijk en met een knipoog en een lach uitgesproken: Henny regelt en organiseert, Trijn mag sjouwen en klaarzetten. Het belangrijkste: ze vullen elkaar aan in hun aandacht voor de bewoners. Samen zorgen ze voor een gezellige sfeer aan tafel.

Kleine groep, grote betekenis

In de andere week begeleidt Henny het handwerkgroepje. Een kleine, trouwe groep bewoners komt samen om te breien en te haken. Er worden

sokken gemaakt, knuffels, sjaals en decoraties. In de gang van het woonzorgcentrum staat een kast met hun creaties. Die moet zo nu en dan worden bijgevuld, want de handgemaakte werkjes zijn populair!

Blijge gezichten

Wat Henny na al die jaren nog steeds motiveert? “Dat de bewoners genieten. Dat ze met plezier komen en

trots zijn op wat ze hebben gemaakt.” Als bewoners een bloemstuk mee naar huis nemen en er de week erna enthousiast over vertellen, weet Henny waar ze het voor doet. “Dan zie je die blijge gezichten. Dat is genoeg.”

Na 29 jaar is haar betrokkenheid onveranderd. Samen met Trijn blijft ze zich inzetten voor gezellige momenten, creativiteit en waardevolle ontmoetingen.

Colofon

NNCZ Dichtbij is een uitgave van de NNCZ en verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 1700.

Redactie NNCZ Dichtbij: Communicatie NNCZ communicatie@nncz.nl

Vormgeving: Atie te Velde

De Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties is een zorgorganisatie die ondersteuning biedt op het gebied van wonen, welzijn en (thuis)zorg. De NNCZ heeft een aantal werkgebieden; Hoogeveen, Haren, Hollandscheveld, Grijpskerk, Noordbroek en Vledder (en omstreken).

De NNCZ bedankt iedereen die mee heeft gewerkt aan dit magazine.

De NNCZ biedt u

- Thuiszorg
- Dagbesteding/dagontmoeting
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeghuiszorg en verzorgingshuiszorg)
- Herstelzorg en terminale zorg

We ondersteunen cliënten en dragen bij aan zo lang mogelijk zelfstandig te leven. Thuis, of in een van onze vestigingen. Daarvoor werken we zo veel mogelijk samen met familie, vrijwilligers, dorpscoöperaties, gemeenten, huisartsen en andere professionals. Immers: **'Samen zijn we van waarde'**.

Wilt u NNCZ *Dichtbij* digitaal ontvangen? Aanmelden kan op www.nncz.nl.

Klantadviescentrum

Heeft u vragen op het gebied van zorg, diensten, welzijn of wonen? Of over wachtlijsten en bemiddeling van zorg? Onze klantadviseurs staan u graag te woord. Het Klantadviescentrum ondersteunt u bij het zelfstandig wonen en helpt bij het vinden van passende hulp.

Noord Nederlandse Coöperatie
van Zorgorganisaties

Klantadviescentrum:
Telefoon: 0800 7076

Algemene informatie
nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

NNCZ (bezoekadres)
Stephensonstraat 1
7903 AS Hoogeveen